

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. oktobar 2014.
Original: engleski

PRED PREDSJEDNIKOM MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Theodor Meron, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. oktobra 2014.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

POVJERLJIVO I EX PARTE

ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA PREISPITIVANJE ODLUKE SEKRETARA

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

1. **JA, THEODOR MERON**, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješavam po "Zahtjevu za preispitivanje odluke sekretara i hitnom zahtjevu za odlaganje", koji je Radovan Karadžić (dalje u tekstu: Karadžić) prvobitno podnio kao povjerljiv i *ex parte* s povjerljivim i *ex parte* priložima 8. avgusta 2014. (dalje u tekstu: Zahtjev) Pretresnom vijeću III (dalje u tekstu: Pretresno vijeće), a koji mi je kasnije proslijedio Sekretarijat Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Sekretarijat).¹ Sekretarijat je podnio povjerljivi i *ex parte* odgovor 25. avgusta 2014.² Karadžić je podnio povjerljivu i *ex parte* repliku 8. septembra 2014.³, a Sekretarijat svoju povjerljivu i *ex parte* dupliku 12. septembra 2014.⁴

I. KONTEKST

2. Dana 11. oktobra 2012., Sekretarijat je odlučio da Karadžić treba da doprinese svotom od 146.501 eura troškovima svoje odbrane, uz napomenu da će taj iznos "biti odbijen od budućih isplata [Karadžićevom] timu odbrane, na način o kojem će se sekretar i [Karadžić] sporazumjeti".⁵ Dana 25. jula 2014., Žalbeno vijeće Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće) odbilo je Karadžićevu žalbu na odluku Pretresnog vijeća koje je potvrdilo Odluku o troškovima.⁶ Dana 4. avgusta 2014., Sekretarijat se pismom obratio Karadžiću i, uzevši u obzir da su završne riječi na njegovom suđenju za samo dva mjeseca, izjavio da ne može odložiti sprovođenje Odluke o troškovima. U tom pogledu, Sekretarijat je napomenuo, između ostalog, da ne može odložiti povrat sredstava za eventualnu žalbenu fazu postupka jer nije izvjesno da će biti žalbe, a suma preostalih isplata na suđenju i maksimalni očekivani troškovi žalbe su u svakom slučaju manji od

---

¹ Podnesak Sekretarijata na osnovu pravila 33(B) u kojem se Zahtjev Radovana Karadžića da se preispita Odluka sekretara prosljeđuje predsjedniku, 8. septembar 2014. (povjerljivo i *ex parte*) (dalje u tekstu: Podnesak), str. 2.

² Podnesak sekretara u vezi sa Zahtjevom Radovana Karadžića da se preispita odluka sekretara i hitnim zahtjevom za odlaganje, 25. avgust 2014. (povjerljivo i *ex parte*) (dalje u tekstu: Odgovor).

³ Hitni zahtjev da se odloži sprovođenje sekretarove odluke i Replika na Podnesak sekretara, 8. septembar 2014. (povjerljivo i *ex parte*) (dalje u tekstu: Replika).

⁴ Sekretarov podnesak kojim se protivi Hitnom zahtjevu optuženog za odlaganje i Repliki, 12. septembar 2014. (povjerljivo i *ex parte*) (dalje u tekstu: Dodatni podnesak).

⁵ Odluka, 11. oktobar 2012. (javna s javnim i povjerljivim i *ex parte* priložima) (dalje u tekstu: Odluka o troškovima), str. 4.

⁶ Odluka po žalbi na Odluku o imovinskom stanju, 25. juli 2014. (povjerljivo i *ex parte*) (dalje u tekstu: Odluka od 25. jula), par. 2-3, 40.

doprinosu koji se traži od Karadžića. Shodno tome, Sekretarijat je izjavio da će od 9. avgusta 2014. obustaviti pravnu pomoć Karadžiću.⁷

3. Nakon toga, Karadžić je podnio zahtjev Pretresnom vijeću, koje je sa svoje strane zaključilo da nema nadležnost nad tim podneskom.⁸ Sekretarijat je nakon toga prosljedio Zahtjev meni 8. septembra 2014.⁹, i ja sam, po Karadžićevom podnesku, odobrio odlaganje sprovođenja odluke da se suspenduje finansiranje Karadžićeve odbrane dok ne donesem odluku po Zahtjevu.¹⁰

II. STANDARD PREISPITIVANJA

4. Za preispitivanje administrativnih odluka sekretara predviđen je sljedeći standard preispitivanja:

Sudsko preispitivanje [...] administrativne odluke ne predstavlja ponovo saslušanje. Ne radi se ni o žalbenom postupku, niti je taj postupak na bilo koji način sličan preispitivanju vlastite presude [*sic*] kakvo bi sudsko vijeće moglo provesti u skladu s pravilom 119 Pravilnika o postupku i dokazima. Sudsko preispitivanje administrativne odluke sekretara [...] inicijalno se bavi pravilnošću postupka kojim je sekretar došao do neke odluke i načinom na koji je do nje došao.¹¹

Shodno tome, administrativna odluka može biti poništena, ukoliko sekretar:

- (a) nije poštovao pravne uslove [...], ili
- (b) ako se nije pridržavao osnovnih pravila prirodne pravde ili ako u procesnom smislu nije postupao korektno prema osobi na koju utiče dotična odluka, ili
- (c) ako je uzeo u obzir materijal koji nije relevantan a propustio uzeti u obzir materijal koji je relevantan, ili

⁷ Zahtjev, Prilog B, Pismo Susan Stuart, šefa Službe za pravnu pomoć i pitanja odbrane, upućeno Radovanu Karadžiću, Re: Doprinos troškovima vaše odbrane, 4. avgust 2014., (dalje u tekstu: Pismo od 4. avgusta) str. 1-2.

⁸ Odluka po Zahtjevu za preispitivanje Odluke sekretara, 5. septembar 2014. (povjerljivo i *ex parte*), (dalje u tekstu: Odluka od 5. septembra), str. 7-8.

⁹ Podnesak, str. 2.

¹⁰ Nalog po Hitnom zahtjevu za odlaganje sprovođenja odluke sekretara, 18. septembar 2014. (povjerljivo i *ex parte*), str. 1-2.

¹¹ *Tužilac protiv Miroslava Kvočke i ostalih*, predmet br. IT-98-30/I-A, Odluka po preispitivanju Odluke sekretara o prestanku pružanja pravne pomoći Zoranu Žigiću, 7. februar 2003. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Žigićem), par. 13. V. takode *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po Zahtjevu za preispitivanje Odluke o finansiranju tima odbrane, 31. januar 2012. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Karadžićem), par. 6

- (d) ako je došao do zaključka do kakvog ne bi došla ni jedna razumna osoba koja ispravno razmatra to pitanje (test "nerazumnosti")¹².

5. Osim ako se ne utvrdi nerazumnost, "ne smije se ulaziti u prostor koji pripada autoru takve administrativne odluke u kojem on ocjenjuje činjenice ili meritum dotičnog slučaja."¹³ Strana u postupku koja osporava administrativnu odluku snosi teret dokazivanja da je: "(1) došlo do greške gore opisanog karaktera, i (2) da je ta greška bitno uticala na donošenje odluke sekretara na njegovu štetu."¹⁴

III. MJERODAVNO PRAVO

6. Paragraf 26 Sistema za utvrđivanje naknada za osobe koje saraduju s optuženim slabog imovnog stanja koji se sam zastupa¹⁵ previđa da će se svaki spor oko honorara ili nadoknade troškova koji proističe iz primjene Sistema za utvrđivanje naknade rješavati u skladu s članom 31 Uputstva za dodjelu branioca po službenoj dužnosti.¹⁶

7. Član 31(C) Uputstva predviđa da "[u]koliko se spor odnosi na iznos veći od 4.999 eura, oštećena strana može podnijeti zahtjev za preispitivanje sekretaru [Suda], koji će stvar proslijediti predsjedniku [Suda] radi donošenja odluke." Član 31(D) Uputstva predviđa da "[z]ahtjevi za preispitivanje odluka sekretara [Suda] u vezi s obimom u kom neki optuženi može platiti branioca podnose se sudskom vijeću koje rješava u predmetu u skladu s članom 13(B)."

8. Član 13(B) Uputstva predviđa, u relevantnom dijelu, da:

Optuženi kojem je odbijen zahtjev za dodjelu branioca po službenoj dužnosti ili za kojeg se utvrdi da ima dovoljno sredstava da plati branioca može u roku od petnaest dana od prijema obavijesti o tome podneskom zatražiti od vijeća pred kojim treba da se pojavi da preispita odluku sekretara [Suda].

¹² Odluka u vezi s *Karadžićem*, par. 6. V. takode Odluka u vezi s *Žigićem*, par. 13.

¹³ Odluka u vezi s *Žigićem*, par. 13. V. takode Odluka u vezi s *Karadžićem*, par. 7.

¹⁴ Odluka u vezi s *Karadžićem*, par. 7. V. takode Odluka u vezi s *Žigićem*, par. 14.

¹⁵ Sistema za utvrđivanje naknada za osobe koje saraduju s optuženim slabog imovnog stanja koji se sam zastupa, 1. april 2010. (dalje u tekstu: Sistem za utvrđivanje naknada.)

¹⁶ Uputstvo za dodjelu branioca po službenoj dužnosti, Uputstvo br. 1/94, IT/73/REV. 11, 11. juli 2006. (dalje u tekstu: Uputstvo).

IV. ARGUMENTI

9. Karadžić tvrdi da odluku Sekretarijata da se odmah obustavi plaćanje pravne pomoći njegovim savjetnicima treba poništiti i predlaže, kao alternativu, da se isplate njegovom timu odbrane protegnu u žalbenu fazu njegovog predmeta.¹⁷ Karadžić tvrdi, između ostalog, da mu je u Pismu od 4. avgusta Sekretarijat unilateralno prekinuo pravnu pomoć na način koji u procesnom smislu nije bio korektan, napominjući da se u tom pogledu u Odluci o troškovima navodi da će se o budućim isplatama njegovom timu odbrane ostvariti sporazum između njega i Sekretarijata.¹⁸ Karadžić dalje tvrdi da je Sekretarijat postupio nerazumno jer nije uzeo u obzir njegov prijedlog da se traženi "doprinos protegne u žalbeni postupak" u ovom predmetu.¹⁹ Karadžić tvrdi da je Sekretarijat uzeo u obzir "faktore koji nisu relevantni" ukazujući na činjenicu da je dobio odlaganje sprovođenja Odluke o troškovima.²⁰ Na kraju, Karadžić tvrdi da je Sekretarijat postupio nerazumno kada nije obezbijedio sredstva za 30 dana u prelaznom periodu i takođe kada nije uzeo u obzir da bi bilo u interesu pravde da se odloži sprovođenje odluke do podnošenja završnog podneska u ovom predmetu.²¹ Karadžić napominje da su ove tvrdnje potpunije razjašnjene u pismu u prilogu Zahtjevu.²²

10. Sekretarijat odgovara, između ostalog, da nije imao izbora u odnosu na to da li da obustavi pravnu pomoć Karadžiću ili ne, pošto član 21(4)(d) Stauta Međunarodnog suda predviđa pravnu pomoć samo kada optuženi nema dovoljno sredstava da snosi njene troškove.²³ Sekretarijat tvrdi da, kao što se navodi u Odluci o troškovima, Karadžić je u stanju da plati za svoju preostalu odbranu tokom suđenja pa prema tome Sekretarijat nema ovlaštenja da mu pruži dodatna sredstva.²⁴ Pored toga, Sekretarijat primjećuje da je zbir preostalih sredstava za Karadžićevu odbranu tokom suđenja i sredstava za eventualnu očekivanu žalbu manji od iznosa za koji mu je naložen da ga doprinese za

---

¹⁷ V. Zahtjev, par. 7, 12, 14, 21; Repliku, par. 23, 25.

¹⁸ V. Zahtjev, par. 12.

¹⁹ Zahtjev, par. 12.

²⁰ Zahtjev, par. 12.

²¹ V. Zahtjev, par. 12.

²² Zahtjev, par. 13.

²³ V. Odgovor, par. 24.

²⁴ V. Odgovor, par. 24.

svoju odbranu; u tom pogledu, Sekretarijat primjećuje da, u svakom slučaju, u ovoj fazi predmeta se ne može pretpostaviti da će doći do bilo kakvih žalbenih postupaka.²⁵

11. Sekretarijat tvrdi da nije uzeo u obzir Karadžićevu žalbu na njegovu Odluku o troškovima kada je izdao nalog da se finansiranje obustavi u roku od pet dana nakon Pisma od 4. avgusta. Sekretarijat tvrdi da se pozivao na te žalbe samo kako bi upozorio Karadžića da ako njegova žalba na Odluku o troškovima ne uspije, Sekretarijat bi mogao imati diskreciono pravo u sprovođenju smanjenja finansiranja njegove pravne pomoći.²⁶

12. Karadžić replicira, između ostalog, da predsjednik nema nadležnost nad Zahtjevom i da je najbolje da o tom pitanju odlučuje Pretresno vijeće.²⁷ Karadžić sugerije da je Sekretarijat nerazuman u tome što odbija da protegne isplate na buduće žalbene postupke na temelju nedovoljne izvjesnosti da će doći do takve žalbe.²⁸ U tom pogledu, Karadžić tvrdi da pošto se o svim događajima u budućnosti, uključujući nastavak sudskog procesa, može samo nagađati, sekretar je nerazuman kada se poziva na neizvjesnost budućeg žalbenog postupka u odbijanju njegovog zahtjeva da razvuče svoj doprinos troškovima odbrane.²⁹ Na kraju, Karadžić sugerije da Sekretarijat treba, s obzirom da ima diskreciono pravo odlučivanja, održavati njegovu pravnu pomoć u "interesu pravde".³⁰

---

²⁵ V. Odgovor, par. 32, 34.

²⁶ Odgovor, par. 28.

²⁷ Replika, par. 20-21.

²⁸ V. Replika, par. 23.

²⁹ V. Replika, par. 23.

³⁰ Replika, par. 24.

13. Sekretarijat na to odgovara, između ostalog, da je Karadžić trebalo da zatraži dozvolu za podnošenje žalbe na zaključak Pretresnog vijeća da ono nema nadležnost nad Zahtjevom.³¹ Pošto on to nije uradio, Sekretarijat predlaže da se odbace njegove tvrdnje u vezi sa nadležnošću.³² Sekretarijat takođe tvrdi da ne treba uzimati u obzir ostale tvrdnje sadržane u Replici, pošto se one ne bave novim pitanjima.³³ Sekretarijat takođe tvrdi da je razumno smatrati eventualni žalbeni postupak u predmetu Karadžić manje izvjesnim nego nastavak njegovog suđenja, koje je već počelo.³⁴

V. DISKUSIJA

14. Prvo primjećujem da, po definiciji, ne mogu odlučivati po Zahtjevu ukoliko nemam nadležnost nad pitanjima koja su prezentirana.³⁵ Međutim, ustanovio sam da mi Uputstvo daje takvu nadležnost. Zahtjev obuhvata modalitete pod kojima će Karadžić pružiti doprinos troškovima svoje odbrane³⁶ - što je pitanje koje potpada u domen člana 31(C) Uputstva, koji mi daje nadležnost nad sporovima u vezi sa iznosom većim od 4.999 eura. Premda član 31(D) Uputstva glasi da se odgovarajuće vijeće treba pozabaviti obimom u kom neki optuženi može platiti branioca, isti član se poziva na član 13(B) Uputstva, koji govori o žalbama na odluke o dodjeli ili obimu plaćanja branioca. U Zahtjevu se ne pokreću ova posljednja pitanja.³⁷

15. Kao drugo preliminarno pitanje, primjećujem da je proceduralni istorijat u osnovi ove odluke komplikovan i da obuhvata argumente koji su prvobitno, u jednom vremenskom periodu, pokretani pred Pretresnim vijećem, a sada se, u kasnijem vremenskom periodu, pokreću preda mnom.³⁸ U tom kontekstu, smatram da je u interesu pravde da razmotrim tvrdnje iznesene u Replici i Dodatnim podnesku, jer su oba

---

³¹ Usp. Odluka od 5. septembra, str. 7-8.

³² Dodatni podnesak, par. 8.

³³ Dodatni podnesak, par. 10.

³⁴ V. Dodatni podnesak, par. 12.

³⁵ *Contra* Dodatni podnesak, par. 8.

³⁶ V. Zahtjev, par. 7, 12, 14, 21; Replika, par. 23, 25.

³⁷ Doista, pitanja kojima se bavi član 31(D) Uputstva već su presudena od strane Pretresnog vijeća i Žalbenog vijeća. V. općenito Odluka od 25. jula.

³⁸ V. npr. Odluka od 5. septembra, str. 7-8; Zahtjev, par. 2-7; Replika, par. 4-13.

podneska konkretno upućena meni a ne Pretresnom vijeću.³⁹ Shodno tome, razmatrao sam te argumente u donošenju odluke po Zahtjevu.

16. Kao konačno preliminarno pitanje, primjećujem da Zahtjev pokušava da obuhvati izvjesna objašnjenja koja se nalaze u njegovom prilogu i to referirajući se na njih.⁴⁰ Podsjećam da podnesci na Međunarodnom sudu ne mogu uključivati kao reference argumente iznijete na drugim mjestima.⁴¹ Shodno tome, uzeo sam u obzir samo relevantne argumente koji se navode u glavnom tekstu Karadžićevih podnesaka.

17. Karadžićeva osnovna tvrdnja je da je Sekretarijat postupio nerazumno time što nije prihvatio njegov prijedlog da se smanjenja isplata njegovom timu odbrane protegnu na žalbenu fazu njegovog predmeta.⁴² Međutim, smatram da s obzirom na to da nema najave žalbe, vrlo je neizvjesno temeljiti planove na postojanju žalbe – mnogo neizvjesnije nego pretpostaviti da će se suđenje koje je već počelo završiti. Takođe primjećujem da Karadžić ne pobija tvrdnju Sekretarijata da je iznos potpore koji treba da dobije za ostatak svog suđenja i eventualnu žalbu manji od iznosa za koji je utvrđeno da je on dužan da ga doprinese.⁴³ U tom kontekstu, ne smatram da je Sekretarijat postupio nerazumno odbivši Karadžićev prijedlog da se smanjivanje finansiranja njegove odbrane odloži do žalbene faze njegovog predmeta. Takođe smatram da Karadžić nije objasnio zašto bi bilo u interesu pravde da Međunarodni sud nastavi finansirati njegovu odbranu u ovoj fazi suđenja.⁴⁴ Samo pozivanje na interese pravde je nedovoljno da bi se opravdao njegov zahtjev bez dodatnog obrazloženja, kojega nema ni u Zahtjevu, niti u Replici.⁴⁵

18. U Odluci o troškovima se zaista kaže da će Karadžićev doprinos biti odbijen od budućih isplata, na način o kojem će se on i Sekretarijat sporazumjeti.⁴⁶ Međutim,

---

³⁹ V. Replika; Dodatni podnesak.

⁴⁰ V. Zahtjev, par. 13; Prilog C.

⁴¹ Usp. *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR72.5, Odluka po Žalbi na Odluku Pretresnog vijeća po Preliminarnom zahtjevu da se odbaci tačka 11 Optužnice, 9. juli 2009., par. 13.

⁴² Dodatni podnesak, par. 7, 12; Replika, par. 22-23.

⁴³ V. Odgovor, par. 34. V. takođe Zahtjev, Replika. U tom kontekstu, takođe primjećujem da će se u svakom slučaju, eventualni žalbeni postupak u predmetu Karadžić odvijati pod pokroviteljstvom Mehanizma za međunarodne krivične sudove a ne Međunarodnog suda, v. Rezolucija 1966 Savjeta bezbjednosti, S/RES/1966 (2010.), par. 1, Prilog 1, što je pitanje kojim se Karadžić ne bavi ali koje bi svakako zakomplciralo njegov zahtjev.

⁴⁴ Replika, par. 23-24.

⁴⁵ V. općenito Zahtjev, Replika.

⁴⁶ Odluka o troškovima, str. 4.

Sekretarijat je uzeo u obzir Karadžićeve prijedloge i odgovorio na njih.⁴⁷ U kontekstu u kojem je ukupni iznos koji je Karadžić dužan da doprinese veći od svih očekivanih budućih troškova odbrane,⁴⁸ Sekretarijat nije nerazuman u obustavi finansiranja, čak i bez eksplicitnog sporazuma. Isto tako, Karadžić nije pokazao da je Sekretarijat pogriješio podsjetivši na ranija upozorenja da će odlaganje sprovođenja Odluke o troškovima smanjiti raspon fleksibilnosti Sekretarijata u struktuiranju isplata. U tom kontekstu, Pismo od 4. avgusta je jednostavno naglasilo da je Sekretarijat u procesnom smislu postupio korektno time što je Karadžića informisao o posljedicama odlaganja sprovođenja Odluke o troškovima.⁴⁹

19. Preostali Karadžićevi argumenti su takođe neuvjerljivi. Njegova slabo utemeljena tvrdnja da je Sekretarijat trebao da obezbijedi prelazni period od trideset dana prije nego što je obustavio finansiranje odbrane ne objašnjava zašto je propust da se obezbijedi takav period bio nerazuman,⁵⁰ posebno s obzirom na izdašnu najavu koju je Karadžić imao o Odluci o troškovima.⁵¹ Na kraju, primjećujem da je protok vremena učinio neke od Karadžićevih argumenata bespredmetnim. Shodno tome, neću se baviti njegovim argumentom da sekretar treba da nastavi s pružanjem pravne pomoći sve do podnošenja završnog podneska 29. avgusta 2012.,⁵² jer je taj datum već prošao i relevantni podnesci su završeni.⁵³

20. U takvim okolnostima, uvjeren sam da Karadžić nije pokazao da je Sekretarijat u procesnom smislu postupao nekorektno ili nerazumno.

---

⁴⁷ V. općenito Pismo od 4. avgusta.

⁴⁸ V. Odgovor, par. 34.

⁴⁹ V. Pismo od 4. avgusta, str. 1.

⁵⁰ V. Zahtjev, par. 12.

⁵¹ U tom pogledu primjećujem da je odluka Sekretarijata o doprinosima koji se traže od Karadžića za njegovu vlastitu odbranu donesena prije gotovo dvije godine. V. Odluka o troškovima, str. 4.

⁵² V. Zahtjev, par. 12.

⁵³ Završni podnesak odbrane, 29. avgust 2014. (povjerljivo).

VI. DISPOZITIV

21. S obzirom na gorenavedeno, ovim **ODBIJAM** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron
predsjednik

Dana 8. oktobra 2014.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]